

N° 96.

KORRESPONDENT
NARODOWY Y ZAGRANICZNY

z Warszawy d. 2. Grudnia 1794.

*Urządzenie względem kwater dla Officerow Po-
skich i Rossyjskich. tudzież względem ludzi
łożnych i dowozu żywności do Warszawy.*

Buhsheiden Gen: Major Woysk N. Imperatorowey
&c. Pragnąc z urzędu mego iak naylepszy w Mie-
ście tutejszym porządek utrzymać, a przez to be-
spieczeństwo utwierdzić, zalecam Magistratowi Mia-
sta Warszawy, niżej wyrażone urządzenie publiczno-
ści obwieścić i ogłosić.

1mo. Ze każdy Possessor pałacu, kamienicy Dwor-
ku, domu i klasztoru, lub ich zawiadowca, powi-
nien będzie wszystkich przyjeżdżających, lub prze-
prowadzających się w każdym czasie, w przecią-
gu dwunastu godzin do Burmistrza Wydziału swego
meldować, i na meldowanie zaświadczenie pozy-
skać: to nie czyniący, a postrzeżony surowo karanym
będzie.

2do. Ponawiając dawne urządzenia moje względem
wojskowych wydane, oświadczam, że żaden officer
Gwardyi pieszey i konney Koronney, nie gdzie in-
dziey iak w Koszarach swych, wolność ma mieszka-
nia, i żaden gospodarz, lub possessor, aibo zawi-
adowca pałacu, kamienicy, dworku i domu, w komor-
nym przyjmować go nie powinien. Officerowie zaś
ci, żądanych innych Officerów, ani wojskowych na
mieszkanie lub kwatere do koszar nie będą, ani po-
winni przyjmować.

3tio. Possessor lub zawiadowca pałacu, kamienicy,
dworku, i domu, wszystkich Officerów woyska Ros-
syjskiego, w którym domu kwatere stoją, lub kw-

Zzzz

terowani zostają, z imienia i przezwiska, iakiey rangi, i którego pułku, wiele służących lub żołnierzy przy sobie mają, i wiele pokoiów zajmują? do Burmistrza wydziału swego i Officera Rossyjskiego do pomocy iemu dodanego, niezwłocznie meldować powinni.

4to. Burmistrz każdego wydziału meldowanych, przybyłych, lub przeprowadzających się osób, albo kwaterowanych woyska Rossyjskiego, codziennie Magistratowi rapporta oddawać powinien, Officerowie zaś woyska Rossyjskiego do pomocy Burmistrzom dodani, takoweż rapporta także codziennie komendzie moiej podawać winni będą.

5to. Jak przez poprzedzające urzędzenia moje publiczność uwiadomić nie omieszkałem, że karność wszelka żołnierzom woyska Rossyjskiego jest przykazana, i że ci wykraczający w czymkolwiek, komendzie doniesieni, surowo karanemi będą, tak przez terażniejsze urządzenie oświadczam, iż każdy mniejszey wagi krzywdę od żołnierza Rossyjskiego ponoszący, natychmiast przed Burmistrzem Wydziału swego i Officerem Rossyjskim dla bezpieczeństwa odemnie wyznaczonym ukarzyć się powinien, a tam satysfakcyą niezwłoczną przyzwoitą otrzyma. W większym zaś pokrzywdzeniu, żołnierze lub Officerowie Rossyjscy do Kommendy moiej natychmiast donoszeni bydź powinni: a że i w takowych pokrzywdzeniach, przykładna satysfakcyja uczyniona będzie, zapewniam. W zachodzących pokrzywdzeniach wszystkie warty czyli obwache doniesionych i oskarżonych o pokrzywdzenia żołnierzy lub Officerow, mają ordynans na żądanie każdego pokrzywdzonego areztować, w przypadku odmowienia areztu, że za doniesieniem i uzaleniem się o to, z trzymającym kommandę nad wartą, satysfakcyja uczyniona będzie, oświadczam.

6to. Gdy naywiecey złego w Miastach od ludzi luznych, próżniaków, włóczęgów i baraśników za-

dnego
zaś lu
czna
żeby
domu,
tak ch
nie wa
nie ja
działu
danego
chowiu
tylko z
też su

Naor
istotnie
ska Ro
wych
wszyst
ordyna
strzey
kie z
działu
żaiu, t
nayuro
żde ba
miał o
iak nay
Dan

Odebr
sie, pe
flac na
low m
Dan
roku i

dnego sposobu do życia nie mających pochodzi, tego zaś ludzi rodaju w Mieście tutejszym dość znaczna liczba bydź się okazuje, przeto zalecam, ażeby żaden possessor pałacu, kamienicy, dworku i domu, lub ich zawiadowca, takiego gatunku człeka tak chrześcianina, iako i żyda u siebie przechowywać nie ważył się, przebywającego zaś lub przytulenie jakiegokolwiek mającego, do Burmistrza swego wydziału i Officera Rosyjskiego temuż do pomocy dodanego donosił, nie donoszący albowiem lub przechowujący, za przewinienie takowego człowieka, nie tylko za szkodę uczynioną w odpowiedzi będzie, ale też surowo karanym zostanie.

Naofiatek dowóz żywności do Miasta, będąc najistotniejszym względem Miasta i konsyftuującego Woyfka Rosyjskiego obiektem, prócz wydanych surowych do woyska przyjazd i wyjazd z Warszawy dla wszystkich przyjeżdżających osob zabespieczających ordynansow i przykazow, i teraz nawet iak nayostrzey ponowion ch, że tu w Warszawie osoby wszelkie z żywnością i wiktuałami przyjeżdżające i odjeżdżające, bezpieczeństwo wszelkie osob i ich sprzężaju, tudzież przywiezionych rzeczy mieć będą, iak naysuroczyściey zaręczam. Z zapewnieniem, że każde bądź najmnieysze pokrzywdzenie, które narychmiast do kommendy moiey doniesione bydź powinno, iak naysurowiey i przykładnie karane będzie.

Dan w Warszawie d. 27. Mca Listopada roku 1795.

Bukshewden General Maior.

Odebrawszy takowe przy trąbie publiczności ogłosić, po wydziałach Miasta tego rozdrukowane rozestnać naznacza, a exekucyą onego urzędow wydzielowym poleca.

Dan w Warszawie na Sefsyi d. 27. mca Listopada roku 1794.

(LS.) *Andr. Rafalowicz Prezydent M. W.*

Zzzz z

Urządzenie względem Żydów.

MAGISTRAT MIASTA WARSZAWY.— Gdy z przepisu prawa Miastu służącego żydzi w Warszawie i Pradze bawiący, do władzy Magistratu należą, chcąc do exekucyi dawniejsze urządzenia względem tychże żydów do skutku doprowadzić, z wyraźnego zlecenia JW. *Bukshowden* Generała woysk Najjaśniejszey Imperatorowey wszech Rossyi Fligel Adjutanta, Kawalera wielu Orderów, w mieście Warszawie kommanderującego deklaruie, iż żaden żyd i żydówka w Warszawie i na Pradze bawić się inaczej niemoże, iak tylko za wziętym biletem od Intendentów do tego obiektu wyznaczonych, podług prawideł następujących,

1mo. Każdy żyd i żydówka ze wszystkimi służącymi, synami i córkami, prócz dzieci lat dziesięć niemających, za interesami w Warszawie lub na Pradze bawiący się, winni są bilet wziąć w Warszawie od Szl: *Bogdanowicza* Intendenta, który w miejscu dawniey do wydawania biletów pod Ratuszem miasta Warszawy wyznaczonym wydawać będzie, na Pradze zaś od Szl: *Gierczyńskiego*, a to od dnia 1. Mca Grudnia roku bieżącego, każdy bilet wydawany będzie na dni 14. za opłatą pięciu srebrnych groszy, w przypadku zaś, gdyby który żyd biletu niewziąwszy, bawił się w Warszawie, dostrzeżony przez dozorców zapłaci kary u Intendenta Zł: 4. gr. 24.

2do. Zeby zaś urządzenie niniejsze tym prędzey do exekucyi doprowadzone było, do dopilnowania dozorców Jana *Szymańskiego*, *Felmrycha*, *Napiorkowskiego*, i *Łopackiego*, stanowi, którym to dozorcóm dogłądanie, czyli żydzi tak w domach bawiący się, iako i na ulicach bilety mają, poleca się, dla czego, każdy dozorca spotkawszy żyda, lub żydówkę o pokazanie biletu zapytywać się mocen będzie, któryby zaś żyd lub żydówka biletu takowego nie mia-

ży, lub czas w nim do bawienia zamierzony upłyniony byż się okazał, takowego żyda lub żydówkę dozorca natychmiast do Intendenta w celu opłacenia kontrawencyi zł: 4. gr: 24. doprowadzić ma, za użyciem nawet pomocy od najbliższego obwachu w przypadku gdyby żyd albo żydówka przyść dobrowolnie wzbranił się. Przytym wolno będzie każdemu dozorczy do possessyi wszystkich, gdzie tylko żydzi mieszkają wchodzić, w celu zapytywania się żydów o bilety, też bilety rewidować, nie mających biletów stosownie do powyższego artykułu po kary do Intendenta doprowadzać, a w przypadku gdyby żyd lub żydówka dozorców o bilety pytających się, czyli na ulicy czyli w domu poważyli się zelzyć, takowy przed sąd Burmistrza wydziałowego zapozwany surowo karami osobistemi lub pieniężnemi karany będzie. W celu czego dokładniejszej exekucyi, iżby raporta codziennie dozorczy Intendentowi oddawali, a ten urzędowi ekonomicznemu miasta tego, nakazuje, którym to dozorcóm, aby żadnych opłat od żydów, chociażby dobrowolnie ofiarowanych wybierać, a tymbardziej onych wymagać ani żydów co do należytości za bilety lub kontrawencyą ochraniać, pod karami przez Magistrat wskazać mianem zabrania i zakazuie.

Toż urządzenie, aby nie odwłoczną miało exekucyą, rozdrukować po possessyach, gdzie żydzi mieszkają rozesać, przy ogłosie trąby publikować naznacza.

Dan na sessyi Magistratu dnia 29. Mca Listopada 1794. roku.

(L.S.) *Andrzej Rafałowicz P. M. W.*

Obwieszczenie względem tychże.

Deputacya nieuchronnych potrzeb woyska Rossyjskiego, w exekucyi będąc rezolucyi Magistratu M. W. w celu ustanowienia funduszu na extraordinary-

ine potrzeby w tym czasie koniecznego, wydane, rekwiruje i obowięzuie wszystkich dziedziców, posesorow, komorników, murgrabiow i zawiadowców pałacow, domow i magazynow w Mieście Warszawie będących, ażeby ci, u których za kontraktami, bądź fłownemi umowami, żydzi się mieszczą, z wyrażeniem rocznie z temiż ugodzonego komornego, konkrypcyą tych realną zrobiwszy, takową w dniach siedmiu, od daty niniejszego obwieszczenia na Ratusz M. W. do teyże Deputacyi znieśli i oddali.

Dat w Warszawie na sessyi Deputacyi dnia 1. Mca Grudnia 1794. roku.

(L. S.) *Franciszek Makarowicz* prezydujący.

Ignacy Malczewski Sekretarz.

Rozrządzenie względem rzezi.

ADMINISTRACYA dochodow publicznych z Magistratu Miasta Warszawy wyznaczona. Nim Szlachtuzy skarbowe usposobione w potrzebną reparacyą, do bicia w nich bydła zostaną, chcąc Administracya nad dochodami publicznymi wyznaczona, dochod od rzezi bydła w Warszawie i Pradze, dla skarbu zabezpieczyć, następane takowey percepty od pierwszego Grudnia Roku bieżącego, czyni tym czasowe urządzenie.

imo. W każdym Wydziale Miasta Warszawy i Pragi ustanawia się Pisarz skarbowy, któren od każdej sztuki bydłęcia podług Prawa i Uniwersałow Kommissyi skarbu Koronnego pod opłatę rzezi podpadającego odbierać będzie należytość skarbową następną od wołu — złotych 18.

Od krowy czyli iałowicy — 14.

Od młodocianych byczkow i

Cieląt — — — 6.

Od cieląt — — — 2.

Od Wieprza karmnego — 3.

Od chudzca — — 1.

Od kozła, kozy i kozłęcia - 1.

Od Barana, owcy i iagnięcia — gr: 20.

2do. Rzeźnik, lub każdy biiący na rzeź bydło, winien się udać do Pisarza skarbowego *respectiue* swego wydziału, i oświadczywszy gatunek zabić się mającego bydła, zapłacić do rąk Pisarza gotowemi pieniędzmi należytość skarbową, i na to wziąć kwit skarbowy.

3tio. Dla dokładniejszego tegoż podatku Administrowania i zabieżenia defraudacyom przy każdym iatkach ustanawia się ieden Dozorca, któren od przywożących do iatek zabite bydło i odbierać będzie kwity Pisarskie za poprzedzającą weryfikacyą, czyli są stosowne do gatunku bydła nadwizionego kwitu skarbowego, nie mający Rzeźnik, i onegoż dozorczy przy iatkach ustanowionemu nieoddający, wpuszczony do iatek być nie ma, i sprzedaż mięsa dozwołoną mu być nie może. Uporny i przestępujący ninieyszy przepis, konfiskatą mięsa; i ukaraniem opłaty potroyney podlegać będzie, równie nie stosowny kwit do gatunku bydła okazujący; temuż rygorowi podlegać ma, iako dążący do uszkodzenia dochodow publicznych.

4to. Zadnemu Rzeźnikowi po prywatnych domach nie iest wolno mięsa przedawać, lecz tylko w iatkach publicznych i mieyscach targowych przez Magistrat wyznaczyć się mających, sprzeciwiający się ninieyszemu urządzeniu konfiskacie mięsa, i karze dziesięciorakiey opłaty podpadać ma.

5to Dla uskutecznienia naznaczoney z kwitem skarbowym gatunku bydła weryfikacyi, Rzeźnicy całkowite bydłeta do iatek pomnieysze, a większe,

to jest woły i krowy w ćwierci rozebrane przywozić są obwiązani, na mniejsze części rozebrane bydła nawożone lub wnoszone zabierane być mają, i karze potrojney od całkowitego bydła podpadać będą:

6to. Wchody do ogolney każdej Jatki dwoma kluczami byź mają zamknięte, jeden klucz przy umocowanym od Rzeźników, drugi przy Dozorcy Skarbowym od każdego wchodu znajdować się powinien, łącznie obydwaj zamykać i otwierać Jatkę powinni.

7mo. Ze zaś każdy Mieszkaniec na swą potrzebę chcący bić bydło, jest obowiązany do należney od Rzezi, do Skarbu opłaty, a dopilnowanie takowej po partykularnych Domach Rzezi, i odebranie od niej należności nader trudne. Zabiegając uszkodzeniu dochodów publicznych Administracya determinuje, aby nikt prywatnie w domu swoim żadnego nie bił bydłęcia tylko przez Rzeźnika, któregooby na nie koniec użyć się mu podobało. Rzeźnik zaś użyty ten przedzay bydła zabić jest mocny, aż Właściciel Dokument Burmistrza Wydziału nad podatkiem Rzezi postanowionego z odebranego od niego, na odebraną przez Pisarza Wydziałowego, Skarbową należność kwitu Skarbowego okaże i złoży, które Dokumenta przez Burmistrzów odebrane w Administracy w każdy Poniedziałek składane być mają. Podobnie i Rzeźnicy do bicia bydła użyć. Dokumenta Burmistrzow do Administracyi co poniedziałek oddawać będą powinni. Aby zaś Rzeźnicy trudności w żądanym zabiciu bydła i depaktacyi od Rzezi Obywatelom nie czynili, Administracya tychże obowiązuje, i zastrzega, że biiący bydło Rzeźnik w domu prywatnego Obywatela bez Dokumentu, karze osobistej podlegać będzie.

8vo. Kredyt należney skarbowi opłaty, że nikomu czyniony być niemoże, Administracya oświadcza, aby skarbową należność gotowemi pieniędzmi o-

placa
część
9n
niu
tkow
od
Adm
i wll
gor k
klaru
cyą
dzie.
10
przed
szlac
świa
tego
bydła
Da
28.

Z
wifa
Rowi
także
wpr
nieś
syka
daie
T
slic
O
i Gr

placana była waruie, miedź zaś w dziesiątey tylko części przyjmowana będzie.

9no. Officyaliści postanowieni, ażeby w ułatwieniu expedycji trudności i zwłoki nie czynili, datków żadnych nawet dobrowolnie ofiarowanych, tak od Rzeźników, iak obcych ludzi nie przyjmowali, Administracya zastrzega, pod oddaleniem od funkcyi i wskazaniem kary w miarę przewinienia, króży rygor kary na tentującego, że rozciągać się będzie deklaracie. Delator donoszący i dowodzący konniwencyą z Officyalistami, przyzwoitą nadgrode mieć będzie.

10mo. Gdy manipulacya ninieysza jest iedyńia przedsięwzięta dla potrzeby zreparowania wprzód szlachtuzow skarbowych, przeto Administracya oświadcza, iż po zreparowaniu szlachtuzow, dawne tegoż podatku rzezi urządzenie, i obowiązek bicia bytła w szlachtuzach zwrócone zostaną.

Dan w Warszawie na sessyi Administracyi dnia 28. Mca Listopada 1794. Roku.

(L. S.) *Jozef Łukasiewicz P. M. W.*

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A N G L I A.

Z Londynu d. 26. Pazdzier: Rada u dworu odprawiła się, na której wszyscy zagraniczni byli Posłowie, oprócz Amerykańskiego. Przyzwani byli także Kommissarze z Korsyki przyftani, których wprowadził Xie Portland Sekretarz Stanu. Ci przynieśli Królowi Jmści Akt, przez który wyspa Korsyka pod naywyższą władzę Króla Angielskiego poddaie się.

Tegoż dnia Milord *Macartney* z Chin i *Robert Ainslie* z Konstantynopola przybyli, audyencyą mieli.

Oczekują tu z Wiednia przybycia Generała *Spencer* i *Grenville*, których tam negocyacye lubo niesprawiły

pożądanego skutku, iednak Dwór obmyśla sposoby, aby terazniejszą z Francją wojnę znaywiększą popierał, daley żwawością. Mimo to rozchodzące się tu wieści o pokoju mogącym w krótcie nastąpić, barzo tu wiele wrażenia sprawiły, i bankowe fondy po 2. spadły na ftu. Dwór iednak przygotowania wielkie czyni do następującej kampanii. W Irlandyi zaciągnąć znowu kazano 8. regimentów, z których ma być 4. infanteryi a drugie 4. Kawaleryi.

Zebrali się też z Towarzystwa Indyjskie akcyoniści, dla naradzenia się, aby dali wsparcie do prowadzenia dalszey wojny. Po różnych sporach, nakoniec za wnioskiem P. *Loshington*, postanowili zaciągnąć 3. regimenta infanteryi, z których ma każdy składać z się tysiąca ludzi. Te przeznaczone być mają do *Indyi*, ale Królowi nad nimi władza naywyższa poruczona będzie.

Cała woienna siła w *Brytanii* na morzu szrodziemnym taka iak dotąd była, tamże do przyszley wiosny zostanie.

Kupiecka flotta składająca się z 200. zagłów. Dnia 6. t. m. nieruszyła ieszcze z *Malagi* portu Hiszpańskiego. Francuzi pilnie na nią czatują.

Kommissarz ziednoczonych stanów Ameryki P. *Jay* wprzeszłą sobotę miał długą konferencyą z Milordem *Granville* względem zdarzeń, które na granicy wyższej *Canady* zaszły. Mniemają że kłotnie Amerykańskich prowincyi południowych uśmierzone zostaną. skoro kongress nastąpi, który się ma rozpocząć dnia 4. Listopada.

D A N I A.

Z *Kopenhagi* d. 31. Listop: Doszła tu wiadomość ze *Skanii* o zaszłych tam rozruchach. Lud zgromadzony wpadł do majątności szlacheckich, i zarzucił ogień do niektórych domów. Między innemi piękne mieszkanie Dworu *Böringe* należącego do Senatora *Beckfrits*, iednego z pierwszych familiti, w perzynę obrócone zostało. Gdy nieuftawał przez dni

kilka tumult, dano znać do tutejszego Rządu. Wyślano kilka batalionów dla usmierzenia rozruchanego pośpóftwa. Za rozproszeniem jednych, a wzięciem w areszt pierwszych tego rozruchu dowodców, uspokoiło się nieco w tamecznych okolicach zamieszanie, lecz wieśniacy zbierać się o mil kilka poczęli. Wyślano zatem kilka jeszcze przeciwko nim Regimentów.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 20. Października. Doniosł Konwencyi Duhem o zachodzących trudnościach utrzymania Rządu w Państwach świeżo przez Woyska Rzpplitey podbitych; Nastąpiły długie spory względem Niderlandu, czy ten kraj ma być Departamentem nowym Francyi, czyli tylko do czasu pewnego, nim oddany Cesarzowi nie będzie, w pewnych zoftać ma opisach. Dopraszał się zatem Duhem, aby Konwencya dekretem swym ogłosiła, czyli *Belgowie* iako Synowie iedney z Francją Oyczyzny, czyli iako Nieprzyjaciele mają być traktowani.

Na to *Tallien*: Rzekłbym, że wniesienie to do Konwencyi dalekie jest od roztropności, gdyby nie podane było przez iednego z Reprezentantów ludu. Powiedziałbym, że wprowadzone tu nietylko dla obłąkania zdań, ale co większa dla niektórych usidlenia. Lecz gdy o tym inaczey myślę, to wyraźnie powiedzieć mogę, że niesamą armat potęgą z Narodami traktować można. Odprawują się też negocyacye i w Gabinetach, a Republikan:in swoje też dyplomacyą mieć powinien, choć daleko mieć powinien, choć daleko różną od Ministrow Państw Monarchicznych. Zdania tego jestem, że powinniśmy uważać *Belgium* iako podbity kraj od *Austryi*, z którego nadgradzać sobie możemy szkody z wojny wynikające, które nam Cesarz poczynił. *Tallien* żądał nakoniec aby nic w terażniejszym czasie nie decyować względem tego Artykułu. Konwencya do dziennego porządku przeszła.

Jeden z członków Konwencyi rzekł: Wdzięczność powinna być naypierwszym dzieł naszych prawidłem. Oto Astronom szacowny Messier znany z pracy swej przez 40. lat, zostaie w tak wielkim niedostatku, iż niema sobie za co swiecy kupić, a iednak pełen jest wiadomości, i pewnie wsparty sposobem iakim do życia, mogłby użyteczny być Oyczyźnie swojej, upraszam więc z owej summy 300,000. wyznaczoney dla sławnych ludzi, którzyby pożyteczną iaką dla Rzplitey okazali usługę, aby część dla tego Męża udzielona była. Odeffano do Deputacy Instrukcyi.

Reszta mowy Frerona.

Gdy tak straszne przeszłego tyraństwa skutki przywodziemy sobie na pamięć, czyliż się nie mam tego lękać, abym Konwencyi nieoskarżył przed Rzezcząpospolitą Francuzką? a Rzeplitey przed całą Europą, i owszem przed samą ludzkością?

Czy się nie mamy czego i wstydzic, i ubolewać na tyle ran wywartey nad nami srogości, pod której przemocą tak niefftychanie udrczeni musieliśmy ięczyć? A iednak skóro iesteśmy prawdy naywiernieysi przyiaciele, choćby nawet iey był głos przytłumiony, powinniśmy z otwartością Republikańską, ale razem i postrachem złych obywatelów, onę wyznać. A to wyznanie zaręczy nam nieodmienne postanowienie wszystkiego, co się tylko zdrożnego między nas wcisnęło, poprawy, odmiany i utwierdzenia podług nayświętszych prawideł rozumu, sprawiedliwych na wszystkie zdarzenia względów, i nieodzowney ludzkości.

Ale mogę to śmiało wyznać, że co tylko mamy zgładzić i poprawić, są to nieszczęścia, ale nie błędy. Tyran, który barzieswyc kolegów, niż Naród uciskał, tak był przybrany w pozory cnoty i popularności, że dla powagi iego, a ufności w nim ludu przez lat 5. okazywała się hypokryzya tak chytrze, że się iedyną miłością Oyczyzny, i uszczę-

śliwieniem całej Francyi być zdawała. Gdybyśmy rychley tego chcieli despotę zwalić, pewnieby wolność nasza, i owszem Rzplita cała w niebezpieczeństwie znalazłaby się okropnego upadku. (Dawano okłaski). Czekać więc należało, uginając nawet pod haniebny topór karki cnotliwe obywatelów, pokiby generalny ucisk dosyć długo wzmagał się odkryty nie został, i owszem pokiby samemu nawet okrutnikowi malka obłudy nie spadła, i nie odkryła szkaradnych jego zbrodni.

Dzień *Thermidora* 9. (to jest 27. Lipca) był tak szczęśliwy, że wydobył Rzpltą z bezdenney ucisków przepaści. Tyran poległ, a myśmy wszyscy ocaleni.

Spieszmy się więc śmiało do prac i ratunku nadwątloney Rzpltey, która tak wielkimi zewnątrz tryumfami straszna jest nieprzyjaciółom naszym, a wewnątrz skołatana okropną niespokoynością rychtego potrzebuie zaradzenia. Do czego abyśmy niezwłocznie przyszli, trzeba conaywięcey oświeconych zaprosić ludzi, aby skuteczną byli Prawodawcom pomocą do przywrocenia wszystkiego w kluby, z których wyruszyły się wszystkie zasady wolności Rzeczypospolitey. Chcę mówić, rozumiecie to sami, o wolności druku.

Oh! jakżeśmy byli niešťczęśliwi, gdy po upłynionych pięciu leciech Rewolucyi, którą święta miłość wolności, i oświecenie w różnych pismach tak chwalebnie wzbudzały, i do tak wielkiego szczęśliwość naszą przywodziły wzrostu, że gdyśmy tę wolność otwierania myśli nawet w Prawie Człowieka, jako niewzruszoną zasadę zapisali, teraz przywieźdzeni znowu do tego jesteśmy, że doprosić się znowu musimy o wolność druków. Toć prawda jest, że odjęto nam nayıpierwszy ten rozumu naszego i szczęścia zaszczyt.

Postanowiliście tyle praw, ale tyran, u którego nic nie było świętym, tylko jego pycha, zuchwale

pogwałcił i wasze ustawy. i Prawo Człowieka. Przez niego to wielu na śmierć jest skazanych obywatelów, którzy nie popełnili żadnego przestępstwa, tylko że myśli swoje przez druki nam do wiadomości podali, za to pozbawieni są życia.

Równie okrutny, iako chytry nie mówił tego *Robespierre*, że nie wolno było drukować, ale że ażo było zawieszono na wszystkich głowami, którzy odważyli się tej używać wolności.

Zatamował więc prawdy wyjawienie, aby ukrył swe haniebne zbrodnie. Gdyby ałbowiem wolno było pisać wszystko, co się działo, byłyby wynurzone skutki okropney zawziętości jego, gdy codziennie prawie do więzienia obywatele najlepsi, a z więzienia pod gilotynę wyprowadzani byli. O takowym okrucieństwie rychło dowiedziałby się kraj cały, Naród czuły otworzyłby oczy na te zbrodnie, a ludzkość i w tej świątyni praw naszych, i w całej ozwałaby się Rzplitey. Ale tyran przytłumił wszelki głos prawdy i sprawiedliwości. Milczeć wszystkim kazał, aby sam w głosie pełnym zdrady i oszukania, albo przez usta własne, albo przez usta współników swych zbrodni, mówił zuchwale, i zwodził chytrzey. Ubarwiał tym sposobem wszystkie niegodziwości, których wspomnienie samo razi obywatelskie serce. Zamilczam więc tej straszney prawdy okropne szczegóły, i razem zanoszę prozbę, abyście sobie przypomnieli, że całe szczęście wolnego Narodu zawisło na tym, aby każdemu światła rozumu swego wolno było używać przyzwoicie do uszczęśliwienia własnego i współ-obywatelów. Dopełnicie obowiązek swój naydokładniey, gdy wolność utwierdzicie znowu druków, i okażecie Narodowi całemu, że przez jednomyślności związek, i wspólne ustanowienia dowieść możecie, iż Konwencya po tylu strasznych burzach do spokojności połączonych serc wróciła się, i że na zawsze odtąd tak została jedna i nierozdzielna, iak Rzeczpospolita Francuzka.

HOLLANDYA.

Z Leydy d. 6. Listopada. Listy z *Paryża* aż do daty 20. Paźdz: donoszą o bliskim pokoju między Francją, Królem Pruskim, Hiszpańskim i Sardyńskim. Zda się, iż od powszechney ugody samą tylko Anglią chcą wyłączyć. Ale widać to wyraźnie, że Członki Konwencyi nie są wszystkie tegoż samego zdania względem podbitych krajow, tak co do wcielenia ich do Francyi, iako też względem formy rządu, iaka się ma w nich utrzymywać. Jakożkolwiek bądź, Gazeta Szwaycarska z *Scheffauze* pod datą 25. zeszłego miesiąca pisana donosi: Odebraliśmy tu nowinę autentyczną, że dnia 12. Paźdz: między Królem Pruskim i Francją przez P. *Marcual* Konsyliarza w Rządzie *Neufchatel* Pruskiego, i dwóch Plenipotentów Rzplitey Francuzkiej podpisany jest pokoy.

Piszą z *Frankfurtu* pod datą 14. Paźdz: że *Feld-Marszałek Möllendorff* publikować kazał; iż Traktat subsydialny z Francją, ustał już, i że wszystko to, co się dotąd stanie, samego woyska Pruskiego przypisać się ma honorowi, i dawney sławie tej Armii. A iesliby nieprzyjaciel napaść chciał woyska Pruskie, te dadzą odpor, a to tym barziej, że można upewnić, iż będą miały wyborne kwatery zimowe, i prętki pokoy. Dodają też iakoby *Lucchesini* do Konstantynopola miał już wyiechać.

N I E M C Y.

Z Julii d. 12. Listopada. Kiedy naywięcey spodziewano się korzystać po zasłużonych kilku mocnych wycieczkach garnizonu z *Nimegi*, dość pomyslnych, zwłaszcza że Francuskie woysko te fortecę zdało się zupełnie opuszczać, alie dnia 6. t. m. zbliżyli się z większą nie równie siłą ku fortecy, którą bombardować zaczęli. Mocho bronił murów regiment *Bentink*, ale ten prawie cały, gdy most na *Renie* zburzono, wycięty albo zatopiony został. Potkało też i inne regimenta umykające z *Nimegi*, toż samo nieszczęście. Dnia 8. Listopada wzięli *Nimege* Francuzi. I tak ledwie jedna barzo niepomyślna wiado-

mość doszła, że się Forteca *Mastrycht* poddała przez kapitulacją, druga o wzięciu przez tychże *Nimegi*, w całej *Hollandyi* wielką niespokojność sprawuje.

S Z W E C Y A

Z Sztokolmu dnia 25. Pazdziernika. Zawczora po wszystkich ambonach tutejszych ogłoszono Królewszą do poddanych odezwę, w której następujące prócz innych są zawarte wyrazy: Iż od początku panowania równie było zamiarem spokojność zewnętrzną granic utwierdzić, iako też utrzymać alliansy i pokoy z sąsiadami i innemi Mocarstwami, że porządek zupełnie uczyniony względem wewnętrznych Państwa interessow, że Król Jmśc dla uskutecznienia tych wszystkich widokow zawarł allians z potencją sąsiedzką, mając wzgląd na powszechnie Szwecyi pożytki, i ubezpieczenie dla obu Państw pokoiu stałego, że wolność drukow rozszerzono wprawdzie, ale jednak w pewnych opisanej prawidłach, aby przeszkodzić wszelkiej rozwieżłości, że zostawione są wolne zdań wyrazy i wszelkie dowcipu wzniesienie się, które może obywatelom ostrzedz o prawdziwych powinnościach i prawach im właściwych, że dany przykład łaskawości, umiarkowania, wspaniałości i tej Boskiej Filozofii, która umie nieprzyjaciółom swym przebaczać, że dołożono wszelkiego starania, iżby możniejsi w kraju słabszych nie mogli uciskać, że wszelkie szkodliwe zbytki zatamowano, aby przemysł narodowy zachęcić, przez któryby długi wszelkie umorzony być mogły, że nakoniec handel i wszelkie pożyteczne sztuki podźwignione zostały. Na których to fundamentach zasadza Król Jmśc w swym narodzie ufność zupełną, a zatym prawo ma odwoływać się do miłości i p. słuszeństwa poddanych swoich, od których dobra nigdy oddzielić interesu swego nie może.